

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

Георги Райчевъ

Кражба

Човѣкъ никога не забравя мѣстото, гдето се е родилъ, преминалъ детинството си и отрастналъ. То остава въ душата му не само като най-любимо мѣсто, но се и запомва и припомва по-ясно отъ всички други мѣста, гдето и да е бивалъ и живѣлъ по-после.

Всѣки човѣкъ има такова мѣсто, обича го и пази въ душата си спомени за него.

Имамъ го и азъ. То е моето родно село въ Тракийската равнина. Намира се на три часа пътъ на югъ отъ планината. И сега то е малко село, а презъ моето детинство бѣше още по-малко — само 40—50 кжши. Но тогава то бѣше за мене голѣмо и важно, като нѣкой просторенъ градъ. Когато се случваше да ме отведатъ на другия край на селото, струваше ми се, че попадамъ въ съвсемъ други свѣтъ, съ непознати хора, улици и дворове. Отпосле дълго си ги спомвахъ и мислѣхъ за тѣхъ.

И все пакъ когато казваме, че помнимъ всичко отъ онова време, ние грѣшимъ. Защото много и много нѣща се забравятъ. Оставатъ само нѣколко случки, ужъ дребни, не много важни, но когато всичко друго се заличава, тѣ оставатъ ясно въ паметъта ни. И ние знаемъ, че никога вече нѣма да ги забравимъ, че тѣ ще останатъ въ паметъта ни до последния ни день.

Имамъ си и азъ една такава случка. Тя не е богъ-знае колко чудна или важна, ала знамъ, че никога нѣма да